

J. R.

Z prac Ośrodka Badawczego Adwokatury : Muzeum Adwokatury

Palestra 30/3(339), 76-77

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

III. Uchwała Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 26 października 1985 r. w sprawie regulaminu rachunkowości zespołów adwokackich wprowadziła nowe rozwiązania dotyczące tworzenia i podziału niektórych funduszy w zespołach adwokackich.

1. Fundusz mieszkaniowy — jest obowiązkowy i obciąża koszty zespołu adwokackiego:

a) fundusz mieszkaniowy adwokatów — w wysokości 1% wynagrodzeń brutto,

b) fundusz mieszkaniowy pracowników — zgodnie z przepisami obowiązującymi w jednostkach uspołecznionych.

Sposób wykorzystania środków z funduszu mieszkaniowego ustala samorząd w oparciu o obowiązujące przepisy w jednostkach uspołecznionych.

2. Fundusz socjalny — jest również obowiązkowy i obciąża koszty zespołu adwokackiego:

a) fundusz socjalny adwokatów

— w wysokości do 3% wynagrodzeń brutto,

b) fundusz socjalny pracowników

— w wysokości ustalonej w gospodarce uspołecznionej.

Wyплаты z tego funduszu rozlicza się zgodnie z uchwałą zebrania zespołu według przepisów obowiązujących w jednostkach uspołecznionych.

W świetle przyjętych rozwiązań wypłaty z funduszu mieszkaniowego i socjalnego nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń.

3. Fundusz urlopowy — tworzony w zespołach adwokackich ulega likwidacji.

4. Wypłacany dotychczas ekwiwalent za utratę zarobków z tytułu wyjazdu adwokata do innej miejscowości ulega likwidacji.

Wobec niejednolitej praktyki, jaka była stosowana w poprzednich latach przy dokonywanych wypłatach z funduszu socjalnego, urlopowego i ekwiwalentu za utracony zarobek, nie należy kwestionować niepobrania dotychczas podatku od wynagrodzeń od tych wypłat.

IV. W § 8 ust. 2 lit. g regulaminu rachunkowości zespołów adwokackich określa się jako koszty „drobne wydatki poniesione w związku z prowadzeniem sprawy, których udokumentowanie jest z natury rzeczy niemożliwe lub znacznie utrudnione — do łącznej wysokości 10% ustalonej opłaty za czynności zespołu, ale nie więcej niż 200 zł”.

Uwzględniając specyfikę wykonywania zawodu adwokata należy koszty te — dla celów podatkowych — traktować jako faktycznie poniesione. Oznacza to, iż nie stanowią one dochodu adwokata i nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń.

Z PRAC OŚRODKA BADAWCZEGO ADWOKATURY

I. Muzeum Adwokatury

W dniach 16 maja i 3 października 1985 r. w porozumieniu z przewodniczącym Komisji Kształcenia Aplikantów Adwokackich NRA adw. A. Kiwerskim i przy jego życzliwej współpracy, zwiedzili Muzeum Adwokatury — w ramach sympo-

zjum unifikacyjnego — aplikanci-uczestnicy sympozjum z całego kraju (łącznie przeszło 70 osób). Ponadto w dniu 12.X.1985 r. adw. dr Z. Krzemiński wygłosił dla 20-osobowej grupy aplikantów prelekcję historyczną związaną z działalnością adwokatów polskich w czasie okupacji, obrazując odczyt eksponatami zebranymi w Muzeum.

Ze zbiorami Muzeum zapoznali się również w 1985 roku:

- delegaci — adwokaci z NRD (1.III.),
- profesor Uniwersytetu z Sofii (katedra retoryki) Wieliczko Rumenczew (22.V.),
- adw. W. Caruchet, prezes Towarzystwa Francusko-Polskiego (25.V.),
- grupa adwokatów seniorów i emerytów,
- delegacja adwokatów z Austrii, której towarzyszył m.in. wiceprezes NRA adw. J. Biejał (28.VI.),
- adw. Grabiński z RFN w towarzystwie adw. W. Bayera (4.IX.),
- rządowa delegacja Chińskiej Republiki Ludowej, której towarzyszył z ramienia Ministerstwa Sprawiedliwości sędzia J. Kiełbowicz oraz przewodniczący Rady Naukowej OBA adw. W. Bayer.

Niezależnie więc od powoli, ale stale zwiększającej się liczby zwiedzających Muzeum stanowi ono również — na swój sposób — doniosłą i interesującą „wizytówkę” adwokatury polskiej i jej historii, szczególnie dla młodych kandydatów do zawodu adwokackiego oraz dla cudzoziemców.

J. R.

II. Rada Naukowa OBA

W dniu 19 kwietnia 1985 r. odbyło się w Warszawie kolejne posiedzenie Rady Naukowej Ośrodka Badawczego Adwokatury. Rada zapoznała się z dwoma referatami.

Autorem pierwszego opracowania pt. „Narada krajowa na temat: Adwokatura polska w służbie nauki” był adw. W. Bayer. W dyskusji głos zabrali adwokaci: S. Mizera, S. Hęćka, A. Dreszer, K. Pędowski i kierownik Ośrodka Badawczego Adwokatury adw. J. Rutkowska. Wyrażono pogląd, aby pierwsza sesja narady odbyła się w Warszawie w 1986 r. i objęła dwie dziedziny prawa: cywilne i karne. W czasie późniejszym zostanie zorganizowana przez kierownictwo OBA druga sesja poświęcona innym dziedzinom prawa.

Adw. Alfred Dreszer przedstawił kolejny referat dotyczący kierunków rozwoju Biblioteki Adwokatury. Swoje uwagi na ten temat w toku dyskusji przedstawili adwokaci: S. Hęćka, M. Kołakowski, A. Dreszer, W. Bayer, K. Pędowski. Rada Naukowa podzieliła opinię referatu, że poza wydawnictwami prawniczymi powinny się znaleźć w księgozbiórce Biblioteki cenne pozycje z zakresu literatury pięknej.

Obrodam przewodniczył adw. Witold Bayer.

W. B.